

CZYTAJ W NUMERZE

- SŁOWO KARDYNAŁA KAZIMIERZA NYCZA
- HEJ KOŁĘDA, KOŁĘDA...

epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 581 • UROCZYŚCIE NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP • 8 grudnia 2024 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII wg św. Łukasza (1, 26-38)

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, »Ona zmieszala się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.

CZYTANIA NIEDZIELNE:

(Rdz 3,9-15.20);
(Ps 98,1-4);
(Ef 1,3-6.11-12);
Aklamacja (Łk 1,28);
(Łk 1,26-38);

Ks. Marian Rowicki

Razem z Maryją znaleźliśmy łaskę u Boga. Ona Kecharitomene, pełna łaski, my z możliwością napełniania się wszelkimi łaskami. Bóg obiecuje przez Nią, że stać się to może przez Ducha Świętego, dla Którego nie ma nic niemożliwego. Prośmy więc Maryję, niech wyprasza nam łaskę wiary, abyśmy jak Ona pragnęli wypełnienia się Bożej woli w naszym życiu.

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

Jezus Twoim Królem?

W dzisiejszej Ewangelii obserwujemy Marię, młodą Izraelitkę, która otrzymuje zadanie od Boga. Trudne zadanie. Ma urodzić Bożego Syna, który zostanie poczęty z Ducha Świętego. Maria jeszcze nie wie, jak zareaguje na to Józef, jej mąż. Czy będzie ją dalej chciał za żonę? Przecież nie tak łatwo wytłumaczyć jemu (i innym!), że jest w ciąży za sprawą cudownej ingerencji Boga. Nie tak łatwo wyjaśnić coś, czego się samemu do końca nie rozumie. Czy rodzina Marii, jej sąsiedzi i znajomi uwierzą jej słowom, czy uwierzą w jej niewinność? A może Anioł będzie z nią chodził po Nazarecie i mówił mieszkańcom, że ciąża Marii jest dziełem Bożym, że jej syn to Mesjasz? Tych wątpliwości mogło być jeszcze więcej. Maria jednak nie pozwala, aby

myśli o tych trudnościach odwiodły ją od chęci poddania się woli Bożej. Odpowiada: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”. Maria nie powiedziała: „Zrozumiałam wszystko”. Powiedziała: „Możesz na mnie liczyć”. Nie zapytała szczegółowy plan. Zaufała Bogu, dlatego zrezygnowała z własnych planów, z własnych projektów. Oddała się do dyspozycji. Jej TAK nie jest odpowiedzią kogoś, kto wszystko wie, kto ujrzał wszystko jasno i wyraźnie. Jest to TAK kogoś, kto na słowo Boga ryzykuje własne życie, nie prosząc o bezpieczeństwo, ale ruszając w drogę ze świadomością, że wytłumaczenie pojawi się później, że objawienie będzie następowało etapami i nie musi być łatwe. TAK Matki Bożej można by/oby określić jako podpis in blanco. Na tej karcie Bóg będzie mógł pisać wszystko, co zechce, nawet niespodzianki. Ona zgadza się na wszystko, jeszcze przed rozpoczęciem zadania.

Jak jest z nami? Z własnego doświadczenia wiem, że jest to trudne. Gdy świadomie

mówię: „rób Panie Boże ze mną, co chcesz”, natychmiast pojawiają się myśli, że Pan Bóg to wykorzysta i postawi zbyt trudne zadania przede mną. Lekarstwem na te wątpliwości jest poznanie Boga, abyśmy jak Maria mogli Mu zaufać. Bóg wybiera także nas, właśnie nas, z naszą słabością i ograniczonością. Chce poprzez nas działać na tym świecie, uzdrawiać go. Wymaga to jednak, abyśmy jak Maria powiedzieli Mu nasze TAK. W tym TAK kryje się pokora i gotowość rozwijania przez nas Bożych darów, owoców Ducha św., jakimi nas Bóg obdarzył. Dobrze ilustruje to pewna bajka.

Pewna kobieta śniła, że weszła do nowiutkiego sklepu na rynku i ku swemu zdziwieniu zobaczyła Boga za ladą.

- Co tu sprzedajesz? - spytała.

- Wszystko, co tylko chcesz - rzeki Bóg. Ledwie ośmielając się wierzyć własnym uszom, kobieta postanowiła poprosić o najlepsze rzeczy, o których człowiek może tylko marzyć. ▶

► - Chcę pokoju umysłu i miłości, i szczęścia, i mądrości, i wolności od lęku.

I potem, po namyśle doda/a:

- Nie tylko dla siebie, dla każdego na ziemi. Bóg uśmiechnął się.

- Myślę, że źle mnie zrozumiałaś, moja droga – powiedział. – Nie sprzedajemy tu owoców, tylko nasiona.

Bóg powierza się człowiekowi i pragnie, by ten jak Maria przyjął go, rozwiął Go w sobie i by Go zaniósł innym ludziom. Bóg czeka na naszą odpowiedź. Odpowiadając na Jego wezwanie, odkryjemy, jak Maria, że Bóg poprzez nas chce działać, pracować, kochać, cierpieć, ufać. Ale my musimy powiedzieć TAK.

Grażyna Karwowska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

Anglia przeciw pornografii

Od stycznia w całym Zjednoczonym Królestwie wchodzi w życie nowe wymogi dla serwisów pornograficznych, by ograniczyć ich dostęp dla dzieci. W Polsce też pojawiały się zapowiedzi zmiany prawa na lepsze, które z niewiadomych powodów spełzyły na niczym. O powodach takiego stanu rzeczy mówi dziś otwarcie ówczesna rodzina i polityki społecznej. Marlena Maląg, minister w rządzie premiera Morawieckiego przyznała, że „niestety wpływy różnych środowisk spowodowały, że ustawa ta została zablokowana”. Jednakże obecnie pojawiła się nowa szansa: w tej chwili trwa zbiórka podpisów pod obywatelskim projektem ustawy. Będą one zbierane do połowy grudnia.

800-lecie „Pieśni Słonecznej”

W tym tygodniu odbyło się w Rzymie i Asyżu międzynarodowe spotkanie poetów z okazji 800-lecia powstania „Pieśni Słonecznej” św. Franciszka. Jak przypomina organizator wydarzenia kard. José Tolentino de Mendonça, teolog i poeta, tekst ten odegrał kluczową rolę w duchowości, doświadczeniu chrześcijańskim, w relacji z innymi stworzeniami, wygenerował nową wrażliwość. Św. Franciszek napisał ją tuż przed swoją śmiercią, w latach 1224-1226. Na zaproszenie watykańskiej Dykasterii ds. Kultury i Edukacji do Watykanu przybyło 15 poetów z Włoch, Hiszpanii, Portugalii, Izraela, Stanów Zjednoczonych i Argentyny.

Rekolekcje adwentowe

Kiedy, gdzie i kto wygłosi rekolekcje adwentowe? Propozycje parafii i duszpasterstw akademickich archidiecezji warszawskiej można śledzić na stronie: <https://archwwa.pl/aktualnosci/gdzie-na-rekolekcje-adwentowe-propozycje-parafii-aktualizujemy/>

SŁOWO KARDYNAŁA KAZIMIERZA NYCZA PRZED INGRESEM DO ARCHIKATEDRY WARSZAWSKIEJ NOWEGO ARCYBISKUPA

Bracia i Siostry,

Drodzy Diecezjanie i Wszyscy Mieszkańcy Archidiecezji!

Już za tydzień odbędzie się oczekiwany ingres, to znaczy uroczyste wejście do archikatedry nowego arcybiskupa metropolity – arcybiskupa Adriana Galbasa. Jak już wszyscy wiemy, 4 listopada 2024 roku został on zamianowany przez papieża Franciszka. Przychodzi z Katowic jako młody, ale już doświadczony biskup w Elku i na Śląsku. Ingres arcybiskupa będzie ważnym wydarzeniem dla Kościoła warszawskiego, ale myślę, że także ważnym dla Warszawy i jej mieszkańców oraz wszystkich pełniących funkcje społeczne, gospodarcze, polityczne, naukowe i kulturalne. Rozpocznie on nowy etap nie tylko życia archidiecezji, lecz także współpracy państwa i samorządów z Kościołem warszawskim. Współpracy życzliwej, choć autonomicznej, w duchu nauki Soboru Watykańskiego II.

Dlatego dziś, w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, pragnę wszystkich zaprosić do naszej archikatedry na ingres, który odbędzie się w najbliższą sobotę, 14 grudnia br.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia odświadczyła nas do początku historii zbawienia, którą kochający Bóg zaplanował i zaczął realizować zaraz po grzechu pierworodnym, zapowiadając Zbawiciela. Przywilej niepokalanego poczęcia to zachowanie Maryi od grzechu pierworodnego. Wtedy historia zbawienia nabrała przyspieszenia, a wyrazem tego były słowa, które wypowiedziała Maryja przy zwiastowaniu: „Niech mi się stanie według słowa Twego”. To był nowy początek. Przyjście nowego arcybiskupa, to także nowy początek archidiecezji warszawskiej.

W związku z tym pragnę również, jako ustępujący metropolita, skorzystać z okazji i podziękować wszystkim za prawie 18 lat wspólnej drogi z Kościołem warszawskim w kierunku Boga i ludzi, którym Kościół pragnie służyć przede wszystkim w dziele budowania królestwa Bożego już przez doczesne życie rodzin, wspólnot, grup społecznych i zawodowych. W praktyce jest to droga miłości Boga i bliźniego, gdyż miłość jest najważniejszym wyzwaniem Ewangelii.

Najpierw pragnę podziękować wszystkim wiernym, ochrzczonym, którzy stanowią Kościół w parafiach i wspólnotach. Wszystkim,

których więz z Chrystusem i parafią jest głęboka i żywa. Dziękuję też tym, których często spotykałem w Warszawie, a którzy z różnych powodów już nie identyfikują się z Kościołem. Zawsze podziwiałem to, że motywację do czynienia dobra wywodzą ze źródeł pozaewangelicznych.

W tym słowie pragnę też podziękować politykom kolejnych parlamentów i rządów oraz samorządów. Zawsze była to współpraca owocna dla dobra Polski, Warszawy i Kościoła. I takiej współpracy życzę i archidiecezji, i mojemu następcy.

Dziękuję bardzo serdecznie ludziom nauki liczących warszawskich uczelni, szkół średnich i podstawowych, ludziom kultury i sztuki.

Na końcu słowa podziękowania kieruję do księży diecezjalnych i osób życia konsekrowanego. Pan Jezus ustanowił ich jako przewodników w drodze Kościoła, ludu Bożego, aby szli czasem na przodzie, a czasem na końcu owczarni, tak jak dobry pasterz. Za wszystko dziękuję księżom proboszczom, wikariuszom, rezydentom. Również publicznie dziękuję moim współpracownikom w kurii, na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Akademii Katolickiej oraz w obu seminariach duchownych – Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym i Misyjnym Seminarium Redemptoris Mater. Jednocześnie proszę – módlmy się stale o nowe powołania kapłańskie i zakonne.

Zawsze pamiętałem o środowiskach, które niejako oddzielnie urzeczywistniają Kościół, tworząc wspólnoty o charakterze intelektualnym, charyzmatycznym, wychowawczym, takie jak szkoły katolickie i społeczne, Caritas w parafiach i diecezji. Serdecznie myślę o Laszkach z całym dziełem, o Klubie Inteligencji Katolickiej z sekcją rodzin na czele, o „Więzi”. Niech nowi błogosławieni ostatnich kilkunastu lat – bł. kardynał Stefan Wyszyński i bł. Jerzy Popiełuszko – wspierają wszystkie dzieła Kościoła warszawskiego.

† Kazimierz Kardynał Nycz
Administrator Apostolski
Archidiecezji Warszawskiej

HEJ KOLEDA, KOLEDA...

Słowo „kolęda” pochodzi z języka łacińskiego, od słowa „calendae”, które w starożytnym Rzymie oznaczało początek miesiąca.

Owe kalendy, szczególnie styczniowe, czyli noworoczne, obchodzili bardzo radośnie, bawili się, śpiewali, składali sobie życzenia i obdarowywali prezentami. Kościół katolicki zniósł stary, pogański zwyczaj obchodzenia kalend, zachowała się jednak tradycja śpiewania pobożnych pieśni, sławiących narodziny Chrystusa, odwiedzania się w domach, kupowania świątecznych podarunków. W ten sposób do języka naszych dziadków weszło łacińskie słowo "calendae" czyli kolęda. Jako nazwa pieśni bożonarodzeniowej pojawia się dopiero w XVIIw.

Z biegiem czasu kolędą zwano nie tylko pieśń na Boże Narodzenie, ale także zwyczaj chodzenia po domach z życzeniami świątecznymi - noworocznymi czy odwiedzanie przez kapłana parafian w ich domach.

Kolędnicy

Historyczne materiały źródłowe wykazują, że w dawnej Polsce (XVII-XVIII w.) nie obchodzono „Sylwestra” tak hucznie jak teraz. W dniu 31 grudnia wrócono jednak chętnie, aby dowiedzieć się, jaka przyszłość czeka w nadchodzącym roku. W dzień Nowego Roku składano życzenia „Do Siego” roku, urządzało przyjęcia i spotkania towarzyskie. W okresie między Bożym Narodzeniem a wielkim postem plebani i ich zastępy odwiedzali w asyście organisty lub innych sług kościelnych domy, wstępując zarówno do dworów, jak i do chat najbiedniejszych. Duchowni wygłaszali wszędzie krótkie kazania, dawali błogosławieństwo i otrzymywali w zamian tzw. kolędę. Jako kolędę chłopcy dawali stoninę, ser, suszone grzyby, jaja, orzechy oraz drobne sumy pieniężne. Mieszczanie wręczali wyłącznie pieniądze. Szlachta zaś ofiarowywała datki - i w naturze i w pieniądzu, ponadto urządzała wystawne przyjęcia. Kolęda upływała w pogodnej atmosferze.

Oprócz księży po kolędzie chadzali wiejscy parobcy, żacy, czeladź miejska. Nazywano ich kolędnikami. Niektórzy z nich przebierali się za dzikie zwierzęta, np. wilki, niedźwiedzie, a najczęściej za tury, tak zwane „turonie”. Kiedy kolędnicy przybywali do chaty, rozpoczynało się wesołe przedstawienie. Turon lub wilk gonili dziewczynę, kłapał drewnianą szczęką,

wyczyniał wesołe skoki. Kolędnicy nie omijali dworów, śpiewali tam specjalnie przystosowane do okoliczności wierszowane życzenia noworoczne, życząc w nich zdrowia, szczęścia najbogatszym plonów. Zarówno w wiejskich chatach, jak i w pańskich dworach kolędnicy dopraszali się sutych datków. Jeśli gospodarz okazał się hojny, śpiewano mu pełną najrozmaitszych życzeń pieśń.

Wizyta duszpasterska

Pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznawać wiernych powierzonych jego pieczy. Winien zatem

nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza w niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując (KPK kan. 529 §1).

Pierwsze wzmianki o koledzie mamy w XVIIw. Wówczas to prowincjonalny synod piotrkowski w 1607r. i gnieźnieński w 1628r. zobowiązywał księży, aby „na kolędzie grzeszników napominali, każdego do pełnienia obowiązków i przyzwoitości nakłaniali, nieszczęśliwych pocieszali”.

Zdaniem wielu historyków Kościoła, to właśnie wizyty duszpasterskie dały podwaliny pod organizację parafii na terenach Polski. Uzasadnienia tej praktyki doszukiwano się także w zapisie Ewangelii. U św. Łukasza czytamy, że Chrystus poleca swoim uczniom, aby szli „do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć miał” (por.10, 1-12).

Do dziś uważa się, że przyjmując księdza po kolędzie dajemy publiczne świadectwo swego przywiązania do Kościoła. A Księża pracujący w danej parafii mogą poznać swoim wiernych i zobaczyć miejsca, w których żyją.

Jest to niepowtarzalna okazja na wspólną modlitwę i rozmowę o wierze, także z dziećmi, całymi rodzinami. Kościół gości wtedy w naszym domu.

Magda Jurewicz

Księżo Marianie, Księżo Januszu, Księżo Patryku - zapraszamy.

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. 08.12 – niedziela, uroczystość Niepokalanego Poczęcia, święto patronalne młodzieży żeńskiej, po Mszy św. o g. 10.30, spotkanie z dziećmi przygotowującymi się do I Komunii św., w przedsionku kościoła opłatek na stół wigilijny, świece Caritas, przy ołtarzu kosz na dar serca dla potrzebujących, zbiórka do puszek na pomoc Kościołowi na Wschodzie, zapraszamy na roraty w tygodniu o g. 7.00
2. 13.12 – piątek, wspomnienie św. Łucji, o g. 18.00 modlimy się w intencji KZR
3. 14.12 – sobota, wspomnienie św. Jana od Krzyża, o g. 11.00 ingres arcybiskupa Adriana Galbasa do bazyliki archikatedralnej
4. W przedsionku kościoła można poprzeć projekt ustawy o ochronie nieletnich przed pornografią
5. Zapraszamy do czytania prasy katolickiej
6. Serdecznie Bóg zapłać za przyjęcie kolędy w minionym tygodniu, ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na dokończenie witraży
7. Wizyta Duszpasterska:
 - **Poniedziałek, 9.12**
Coopera 4, 4A, 6, 6A, 6B
 - **Wtorek, 10.12**
Coopera 9, 9A, 9B, 9C, 9D, 9E, 9F, 9G, 9H
 - **Środa, 11.12**
Coopera 8, 8A, 8B
 - **Piątek, 13.12**
Coopera !2, 12A, 12B, 12C, 12D, 12E, 12F, 12G

**W
O
M
I
O
M
I
O
M
I
O**

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe, październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00 a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego 1

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

NOWE KONTO PARAFII

Nastąpiła zmiana konta parafialnego

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

REDAKCJA

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery Epifani razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary

złożone do koszyka

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Redakcja zastrzega sobie prawo modyfikacji tekstów.

Chrześcijańskie

Golec uOrkiestra Koncert Kolęd i Pastorałek

Świąteczna atmosfera powraca i to z góralskim akcentem!

Niezwykły Koncert Kolęd i Pastorałek w aranżacji jednego z najpopularniejszych polskich zespołów - Golec uOrkiestra.

Braci Goleców nikomu przedstawiać nie trzeba: mocny głos, dźwięczne instrumenty, góralskie nuty. Gdy wchodzi na scenę, zamieniają ją w miejsce, z którego płynie energia, żywioł i radość. Te ich unikatowe cechy podrywają nawet najbardziej nieśmiałą publiczność do zabawy i wspólnego śpiewania z artystami.

Będą najstojniejsze, przekazywane z pokolenia na pokolenie polskie kolędy. Pojawiają się znane i mniej znane pastorałki, bogate w odwołania do góralskich tradycji i zwyczajów. Podczas koncertu nie zabraknie również własnych kompozycji zespołu, które zagościły już w polskim repertuarze świątecznym na stałe.

Warszawa Arena Ursynów, 30 grudnia, bilety na biletyna.pl

